

KUCHYNĚ je hlavní obytnou místností bytu. Navazuje na ni jídelna s velkým stolem s černou svrchní deskou z přírodního linolea od Hay. Kuchyňská linka přechází přes celou místnost, přičemž rozšířený parapet u druhého okna funguje jako posezení. Výhled na Petrov si tu majitelé skutečně vychutnají.

BYDLENÍ VE DŘEVĚ

Souhra architekta s klientem může být víc než polovina úspěchu. Byt na malém sídlišti se proměnil k nepoznání a mladá rodina má konečně bydlení bez jediného kompromisu. Architekt Radek Sládeček tu kladl důraz na úložné prostory, čistotu a otevřenost prostoru a podařilo se mu splnit všechna přání, která byla klienty vyslovena.

text Alena Němečková foto Jaroslav Hejzlar

Původní dispozice bytu 2-kk vyhovovala mladému bezdětnému páru. S první dcerou se sem vešli jen tak tak a po narození druhé tu už bylo zoufale málo místa, takže začali přemýšlet o stěhování. Kuchyň, malý obývací pokoj a jedna ložnice pro čtyři nestačily. V Brně však vhodný větší byt nemohli najít a z místa, které si zamilovali, se jim příliš stěhovat nechtělo. Potenciál, jak byt zvětšit, tu ale byl. Navazovala na něj tzv. sýpka, do níž se uskláňoval odpad z topení z místní kotelny, která už ale léta nebyla funkční. Povolení na její využití se majitelům podařilo získat jak od úřadů, tak od zbývajících členů sdružení vlastníků bytů, a tak se do ní probourali. Vybudovali strop a podlahu a vznikl tu tolik potřebný nový pokoj.

Architekt Radka Sládečka si investoři našli na internetu a padli si do oka. „Nejraději mám objevování možností bytu, rád se setkávám s klienty u debat nad jejich potřebami. U samotného návrhu mám nejradši kuchyň a koupelnu, tedy srdce bytu a místo odpočinku,“ říká o sobě Radek Sládeček. A dalo by se říct, že právě podoba kuchyně stojí za konceptem celého bytu na Bakalově nábřeží.

Na první pohled interiér zaujme masivním využitím dřeva, které je nejen na podlahách, ale řeší i obklad stěn. Dubovou mozaiku sladil architekt s bílými plochami skříní a stěn. Dva kubusy, které zabírají část hlavního obytného prostoru – komín

a koupelnu, obložil dubovou spárovkou. Pod maskou ze dřeva, doplněnou velkou černou tabulí, na níž si malují děti, nepůsobí tak tříštivě a nevyužitě, jak by tomu bylo s omítkou a obyčejným bílým nátěrem. Majitelé měli zpočátku drobné obavy, jak se jim v minimalisticky zařízeném interiéru bez barev bude žít. Doposud měli vždy stěny vymalované v pastelových tónech, ale obavy se ukázaly jako zbytečné, je jim tu příjemně. Potvrdili tak domněnku, že výraznější barvy se rychle omrzí, a také fakt, že čím víc času člověk tráví doma, tím klidnějšími barvami by se měl obklopovat. A takovým obdobím mateřská dovolená bezesporu je.

PEC V BYTĚ

Hlavní přání, které majitelé bytu přednesli už na jedné z prvních schůzek s architektem, byla orientace hlavní obytné místnosti k řece s výhledem na Petrov. V průběhu zpracování návrhu přibyl ještě požadavek na pec. Kachlová kamna jdou vybudovat v bytě těžko, přesto tu nakonec něco jako pec stojí.

Architekt propojil kuchyňskou část s jídelnou jedním monolitickým kusem nábytku s výrazným lemováním oken, který prochází z kuchyně až do jídelny. Rozšířený parapet je v kuchyni využitý jako pracovní plocha a v jídelně jako sympatické posezení s polštáři. Průduchy nad topením vyhřívají dřevěnou horní desku, takže funguje téměř jako pec. Na rozdíl od té skutečné se do ní nemusí přikládat, stačí jen otočit hlavici.

◀ **OBÝVACÍ POKOJ** je v chodbě spojující kuchyni s ložnicemi. Není velký, díky nadsvětlíku sem ale proudí přes ložnici denní světlo. Šířka stačí akorát pro dvoumístnou rozkládací sedačku. Stejně jako v kuchyni jsou i tady kolem stěn skryté úložné prostory.

▶ **BÍLÁ A DŘEVO** Kombinace přírodního dubového dřeva na podlaze i na obkladech stěn se prolíná celým interiérem. Dřevěný plášť kryje i koupelnu s toaletou a vstup do koupelny je díky němu takřka neviditelný, prozrazuje ho jen kování.

RADEK SLÁDEČEK

Architekt, autor návrhu rekonstrukce vystudoval FA VUT Brno, bakalářskou práci zpracoval na University of Strathclyde v Glasgow a po založení vlastního ateliéru spolupracuje s několika dalšími studií.
www.architekt-sladecek.cz

▼ **DĚTSKÝ POKOJ** má stejnou náladu jako zbytek bytu. Ačkoliv je nábytek v bílé barvě, přesto tu je cítit dětský duch. Není třeba divokých barev v zařízení, hračky a závěsy sem vnesly energii samy.

▲ TABULE

Malování po tabuli děti milují. Vyhrad'te jim kousek volné stěny, opatřete ji tabulovým nátěrem a nemusíte mít obavy, že by se realizovaly na místech, kde vás jejich malůvky nepotěší. Radek Sládeček plochu tabule umístil do chodby mezi jídelnou a obývacím pokojem, aby při kreslení měli rodiče děti na očích.

PŘED REKONSTRUKCÍ

Původní dispozice byla 2+kk. Zmizela příčka mezi kuchyní a obývacím, zmenšila se ložnice a vznikl obývací nový. Nevyužívaná sýpka se změnila na dětský pokoj.

➔ Dcery majitelů bytu odsud velmi rády pozorují cvrkot venku, a tak je čeká co nejdříve montáž bezpečnostních klik do oken. Dál riskovat, že se jejich starší tříleté dítě pokusí okno otevřít, nechtějí.

Prostor pod touto plochou je využitý do posledního centimetru, za všemi dvířky jsou police na ukládání rodinných nezbytností, místo mezi okny vyplnila knihovna a nad okenními rámy jsou další skříně. Přestože je tu tolik vestavěného nábytku, nepůsobí místnost „preskříňovaně“. Je to také proto, že nad podlahou i pod stropem je mezi nábytkem a stěnou malá mezera, díky níž jako by se nábytek vznášel.

Varná plocha je přímo pod oknem, a tak jsem se ani moc nepodivovala, že nevidím digestoř. Když se vaří či smaží, stačí otevřít okno na „ventilačku“. Digestoř zde ale přece jen je, schovaná pod pracovní plochou, automaticky vyjede jen tehdy, když je potřeba, tedy po zmáčknutí ovladače.

Z logiky věci je v obytné kuchyni nejnápadnější veliký stůl, doplněný Eamsovými židlemi v bílé barvě s nožkami z javorového dřeva. Ty se majitelům podařilo sehnat za výhodnou cenu při slevových akcích ve Vitra. Černá barva stolu s povrchem desky z přírodního linolea kontrastuje s bílou

a přírodním dřevem. „Černé barvy se v interiéru klienti trochu obávali, ale podařilo se mi je přesvědčit. Myslím, že nakonec všechna neobvyklá řešení přijali za svá a jsou spokojeni,“ říká architekt. Také kuchyňská linka je tu řešená netradičně. Spodní skřínky se vinou kolem všech stěn, horní nahrazuje otevřená police, přesto je tu místa požehnaně. V čele kuchyně je od podlahy až po strop úložný prostor s hloubkou několika centimetrů, takže je vše na očích a odpadá tak zdoluhavé štrachání.

POKOJ V SÝPCE

Majitelé bytu se od architekta dočkali komplexního řešení interiéru, jehož součástí byly i návrhy nábytku na míru. Před rekonstrukcí všechno zařízení bytu prodali, aby se mohli zařídit od píky. Z hlediska funkce bylo zapotřebí vymyslet alternativu pro obývací pokoj, na který v dispozici nezbývalo místo. Rodina preferovala velkou jídelnu, v níž společně tráví nejvíce času, a tak se televizní zóna přesunula do chodby, kde po vybourání původní příčky mezi ložnicí a chodbou vznikl malý kout tak akorát široký pro dvoulůžnou rozkládací sedačku s televizí na protější straně. Prosklený nadsvětlik v horní části

nové příčky mezi ložnicí a tímto prostorem přináší do místnosti přirozené denní světlo. Zcela nový dětský pokoj považují řešením za jeden z nejlepších, které jsem viděla. Jsou v něm velká okna, jež vedou na nový balkon, a moře úložných prostor. Skříně jsou tu od podlahy až ke stropu a na každé straně je v nich výklenek na postel opět obložený dřevem. Bílou a přírodní dřevo narušují jen doplňky, třeba vtipná nebesa, která zastihují jednu z postýlek. Pokoj pro dvě malé holčičky je ve své jednoduchosti velmi nadčasový a bude jejich potřebám vyhovovat i za patnáct let.

Architektovi Radkovi Sládečkovi se v bytě na malém sídlišti u Svratky vystavěném na konci 50. let podařilo maximálně využít možnosti, které byt měl. Dokázal najít zcela nové a originální využití prostor a nabídnout rodině bydlení, jaké se kvalitou téměř ve starých panelových domech na míle vzdaluje. Majitelka na závěr vše shrnula. „Oceňujeme, že byt působí vzdušně a otevřeně, přestože je v něm spousta úložného prostoru. Je vhodný pro děti, které se zde dobře pohybují, protože nikde nepřekáží zbytečný nábytek a veškeré skříně jako by splynuly se zdmi, takže výsledek působí přehledně a čistě.“ ●

alena.nemeckova@mfdnes.cz

▼ INZERCE